

Tentamen

2011/2012 2. Lap

xII-es osztálybemutatók **Általános**
Kimittud előválogató sport hírek
kultúra rovat Filmajánló
zene rovat mozgalmak: **Hippik**
Egy perc irodalom **Henter** zórán
bemutatók

A marosvásárhelyi
Bolyai Farkas Elméleti Líceum
Diákjainak független lapja

Tentamen

2011/2012 2. Lap

Interjúk Henter zórán bemutatkozik

Általános Képzés előválogató

Kultúra rovat Filmajánló

**zene rovat mozGalmak: Hippik
Sporthírek**

Egy perc irodalom

xii-es osztálybemutatók

**A marosvásárhelyi
Bolyai Farkas Elméleti Líceum
Diákjainak független lapja**

Bár még mindig nem merjük elkiabálni, úgy fest igencsak rövid időn belül született egy új szám, melyet reméljük, hogy elég érdekesnek, szórakoztatónak találtatok ahhoz, hogy most tovább olvassátok rövid ajánlónkat a következő lapot illetően.

A munka folytatódik, s ezúttal szeretnénk olyan embereket is megszólaltatni, akik szerves részei intézményünknek, mégsem ismerjük őket igazán. Ily módon terveink szerint hamarosan interjúkat olvashattok a büfés nénikkel (szebben szólva “eladó hölgyekkel” – félreértés ne essen, ők adnak el), takarító nénikkel (a tisztaságfelelősökkel), kapussal és Berci bácsival(a pálya “gondozójával”). Megszólalnak régi bolyais szülők, netán nagyszülők és Albertini Zoltán tanár urat is faggatjuk majd az immár felépített és funkcionáló tornacsarnok fellendítéséről. Szó lesz a dnb-ről és dubstep-ről, mint zenei stílusról, és egy kicsit utánanézzünk, mi folyik kedves épületünk falai között miközben egyesek olyan odaadóan koptatják a füzetlapot. No és Ládai Zoltán tanár úr tanácsairól sem feledkezünk meg, hiszen sosem tudhatjuk, mikor válnak hasznossá nehéz, rögzös életutunk kimerítő harcaiban.

Viszont mindez csak egy kis kedvcsináló, reklámozó szövegecske, s természetesen a fent említettek mellett sok egyéb érdekes dologgal megtömve érkezik az új szám.

Erdélyi Krisztina

Szenzációs hírek... Iskolánk 5 fős fordítói csapata, egy fordítói aszisztenssel támogatva, útra indította munkáit Brüsszelbe. Bolyais lesz a legjobb EUs fordító? Ki oldja meg a szavak titkait?

Versenyzőink lázas igyekezettel keresték a rejtett értelmet, üzeneteket két órán keresztül. Vajon kinek sikerült rátapintania a lényegre? A tét nagy, a zsűrizés kegyetlen... Egy ország, egy munka, egy fordító. A kockát eldobták, de melyik lapjára esik? Ki lesz a szerencsés, aki egyenesen Brüsszelből hozhatja majd nekünk a csokoládét?

Felhívás

És még mindig várjuk azokat a bátor jelentkezőket, akik, ha másképp nem, legalább név nélkül megjelentetnék egyes írásait, alkotásait.

Írni bárki tud, ha nem valami formáknak, csak magának próbál megfelelni. Próbálkozzatok, és ha sikerül olyat alkotni, amit nem szégyelltek, küldjétek bátran a tentamen@yahoo.com e-mail címre, és viszont láthatjátok írásaitokat oldalainkon.

Junior Achivement diákvállalatok! Ha hirdetni szeretnétek termékeiteket, plakátokat várunk a hirdető oldalra.

A fényképrovat beindítása is lelkes fotósokra vár.

És végül, még mindig nem késő senkinek, hogy csatlakozzon szerkesztőségünkhöz, ha kedvet érez hozzá, csak keresse meg a jelenlegi szerkesztőség bármelyik tagját. Kézzel írott alkotásaitokat szintén ők veszik át.

székely Róbert, mint iskolánk híressége (xII.c)

A Tentamen ezt a fiatalembert találta a katolikus osztály legkiemelkedőbb alakjának, ami nem is csoda, hisz nem egy átlagos emberről beszélünk, amikor őt említjük. Négy év nagy idejéről kérdeztük; válaszaiból megismerheted véleményét arról, hogy számára mit is jelentettek a líceumi évek. Nos, lássuk hát:

H: Mi gondolsz, miért váltál iskolánk hírességévé

R: Közrejátszhat talán az, hogy 3

zenekar énekese vagyok (Detox, Kövérgép, Téglagyári Megálló), de nem tartom magam hírességnek. Én mindössze azt csinálom, amit szeretek: kiabálok a színpadon és ha ez bárkinek is tetszik, annak nagyon örülök.

H: Milyen tapasztalatokat szereztél iskolánk falain belül?

R: Számtalan dologra fényt derített az elmúlt időszak, többek között megtanultam jobban értékelni másokat, más munkáját. Lehetőségem nyílt olyan helyzetekben kipróbálni magam, amelyben csapatmunkára volt szükség, ezáltal megérezhettem az egy célért való küzdés erejét.

H: Ha tehetnéd, mit csinálnál másként?

R: Fellendíteném kicsit a diákéletet, amiről úgy gondolom, hogy lehetne színesebb is a jelenleginél. És még egy dolog! Sürgősen kicserélném a szerdai dj-ket. Bár ízlés kérdése, de valamit mégis tenni kellene ellenük.

H: Számodra melyik esemény volt a legemlékeztetőbb ?

R: Talán az, hogy én voltam az egyik alapító tagja a katolikus osztályok diákszövetségének (egyben az első elnök is) és az, hogy még nem késtem ebben a félévben;).

H: Melyik volt a legnagyobb hülyeség, amit csináltál?

R: Mivel a hátsó pad sor ablak melletti sarkában ülök, így a legnagyobb örültségeket csak a padtársammal osztottam meg. Ezeknek értéke

felbecsülhetetlen, és ha mind el akarnám mondani, bizony egy könyv kerekedne ki belőle, melynek lapjaiért ki kellene vágni fél dzsungelnyi fát, amit ugye senki sem akar.

H: Mit jelent számodra a Bolyai?

R: Egyeseknek börtönt, másoknak lehetőséget, nekem csak álmos reggeleket és fáradt délutánokat, közepén egy értelemtől ízes nyitléllel.

H: Milyen események szervezésében vettél részt?

R: ÖKO- ki mit tud, valamint a tavalyi tanév során a katolikus osztályok által indítványozott kriptafeltárásban, melynek főszervezője voltam.

H: Milyen érzések töltenek el a közelgő véggel kapcsolatosan?

R: Kettős, egyfelől várom, hogy vége legyen, másrészt pedig hiányozni fog mindaz, ami valaha is idekötött. Úgy gondolom, hogy még nem igazán fogtuk fel, hogy hamarosan vége lesz és csak az utolsó 100 m-en eszmélünk rá igazán.

H: Hogyan foglalnád mottóba a 4 évet?

R: Venni. Vidi. Vici. Saját véleményem született az egész Bolyairól, és habár nem telt zökkenőmentesen, mégis úgy érzem, hogy abszolút nyertese vagyok mindennek.

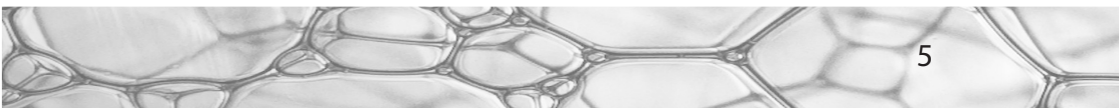
H: Hogyan tovább?

R: Mindenféleképpen először jól kibulizom magam nyáron, veszek magamnak egy motort, Sapira fogok járni, tovább zenélek, és elkezdem kidolgozni a saját magánvállalkozásom tervét.

H: Mit tanácsolnál a jelenlegi diákoknak?

R: Azt, hogy élvezzék ki a négy évet, vagyis ebben az időszakban az legyen a fontos, hogy minél emlékezetesebbé tegyék, mintsem az, hogy elvégezzék 10-es átlaggal, és a végén rájöjjenek arra, hogy nem csináltak semmit. Aprópó, tiszteljék Margit nénit, habár már nincs is köztünk.

Nagy Hilda

Szabó Zsolt (XII.E)

Szabó Zsolt, vagy ahogy mindenki hívja Szabó.

Az interjú kicsit nehézkesen indult, de azért elég jól belerázódtunk a közepére.

-Hogy telt az elmúlt négy év a Bolyaiban?

-Hát jól, köszönöm szépen.

- Ha újra kilencedikes lennél, mit csinálnál másképp?

-Hát hamarabb kezdtem volna barátkozni a jóarcokkal. Nem hajtottam volna épp annyira a jó átlagra, sokkal jobban kihasználtam volna az időmet, és kevesebbet lustálkodtam volna. (szerintem ezt ő sem gondolta valami komolyan).

-Mi volt legnagyobb hülyeség, amit négy év alatt elkövettél?

-Mikor 17 éves voltam, Barcelonában gondoltunk egyet, és Szatmári Zsolával kibéreltünk egy motort, hamis igazolvánnyal, na és persze mentünk a forgalommal szembe meg még az sem maradhatott ki, hogy a rendőrök előtt kicsit felvágjunk...

-Na és akkor hova tovább?

-Hát az A-terv az Anglia, matek-fizika-gazdaság szakra, aztán a többi eldől.

-És mi a B-terv?

-Hát valahol a közelben, szintén mateket és gazdaságot szeretnék tanulni.

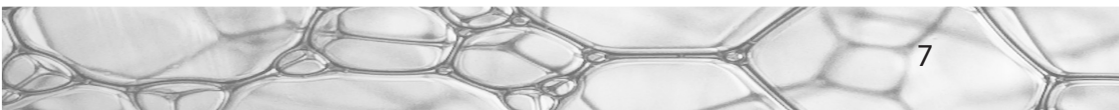
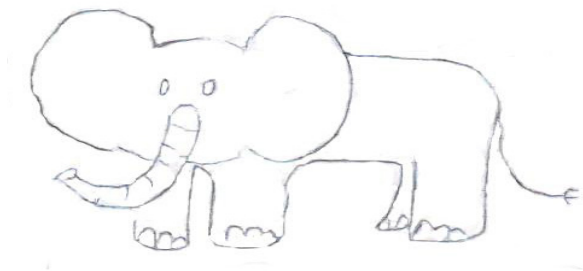
-Mi volt a mottód a 4 év alatt?

-Hát a mottóm (a kilencedikes gólyabál videójában is ez hangzik el) Abraham Lincoln: „A legvégén nem az fog számítani, hogy mennyi év volt életedben, hanem hogy mennyi élet volt éveidben.”

-Mi a tanácsod, a mostani kilencedikesek számára?

-Carpe diem!(„Használd ki a napot!”) Szóval a lényeg az, hogy használjátok ki, élvezzétek az első három évet, és legyetek aktívak. És mint az ex-Dsz elnök,(kihúzta magát és nagy büszkeséggel ezt mondta) Vegyetek részt a Dsz-ben, legyetek aktív résztvevők, mert ez segít, hogy felelősségteljes emberek legyetek, és emellett nagyon jó szórakozás is és sok-sok új embert ismertek meg!!

By SpongyaB.

Forradalmian új interjút olvashatunk. Szucher Ági kérdez és válaszol, mit is üzenne a diákságnak, amit hamarosan hátrahagy.

Írásaiban valószínűleg sokatok kérdéseit megválaszolja, lapunkéit mindenképpen:

Mit jelentett számára mindez?

Milyen tanácsokat hagyományozna ránk?

Mit szól az itteni tanításhoz?

Hogy tekint vissza az elmúlt 4 évre?

Íme:

“Üzenet a Bolyaisoknak

B, mint Bolyai. B, mint barátok, akiket itt találsz meg, és ha tetszik, ha nem, nagyrészt ez az iskola tehet arról, hogy összekovácsolódsz velük. Bármennyire is elvágódasz majd ebből a városból, hogy új környezetbe kerülj, hiányozni fog ez a hely :)

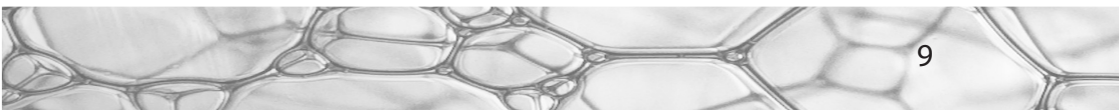
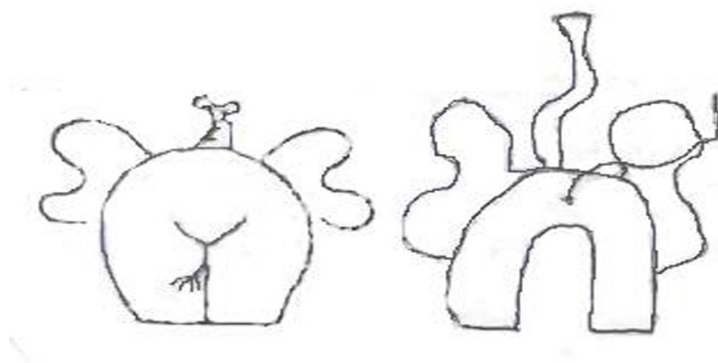
Ahhoz, hogy jól érezd magad itt, meg kell teremtened az otthonosságot (csak gondold bele, a napodnak hány százalékát töltöd itt). És márpedig, hogy otthonossá váljon a sulis, tenned kell érte, mint ahogy a lakásodat csinosítod fel majd. Nem baj, ha nem vagy az a fajta, aki mindent a hátán cipelne, vagy nem főnökösöködsz - like a boss-, a lényeg, hogy a saját kis osztályodban vállald a véleményedet, nyilvánítsd ki, vagy segíts az ügyes-bajos dolgokban, mégis csak egy közösség tagja vagy. Ha úgy érzed, megbírsz többet, ne félj szervező lenni gólyabállokkor, kimittudokkor, szerepelni a törli körrel, bdsz-ezni, mert a Bolyai tökéletes hely arra, hogy fejleszd a kommunikatív készségeidet legfőképpen. Ráadásul felelősségteljességre is megtanít az ilyesmi, meg persze olyan

embereket ismersz meg, akiket facebookon teljesen másnak látsz. Ha teheted, írd pályázatokat, nem nagy kunszt, segítenek majd neked (például remek lehetőség a II.Rákóczi Alapítvány pályázata, amivel csudajó kirándulást nyerhetsz, tényleg nagyon jóóóóóó). Te mindezekkel csak nyersz.

Pár szót a tanításról is. Tudnod kell, hogy remek tanáraid vannak, legalább egy-kettő a sok közül, ha engeded, motiválhat. Sokszor elvesztődnek ugyan a részletekben, nem tudják, hogy a diákok agya nem dobozokból kellene álljon, ahová külön-külön „bepakolják” a tantárgyakat vagy leckéket, ami miatt az összefüggések sokszor eltűnnek, mégis ki tudod használni őket, ami a tudás megszerzését illeti.

HAJRÁÁ:~”

Nagy Gellért (xII.9)

Gellért vidáman ballagott fel az Amfiteátrumba, mikor hallotta, hogy interjút szeretnének iskolaújságunkhoz, a Tentamenhez. Kérdéseimre könnyedén válaszolt, és persze a humor sem maradhatott ki beszélgetésünkől. Tudnotok kell, hogy Gellért a zene világában is kapott helyet magának, 5 éve már a dobosok köréhez tartozik.

-Milyen tapasztalatokat szereztél az elmúlt négy év alatt?

-Véleményem szerint az ember a Bolyaiban megtanulja azt, hogy tartozik valahova, hiszen mindenki különleges. A Bolyaiban van lehetőség arra is, hogy az órarenden kívül is tanuljunk, olyan dolgokat, melyeket majd az életben is felhasználhatunk.

-Ha most 9. osztályos lehetnél, akkor mit csinálnál másként?

-Mindenek előtt elmennék a Gólyabál előválogatóra, amelyet sajnos 9.-ben kihagytam. Tanulás szempontjából pedig nagyobb hangsúlyt fektetnék a matematikára és a magyarra, nem pedig a történelemre és németre.

-Melyik az a legemlékeztetőbb esemény az elmúlt bolyais években, amelyet szívesen megosztanál velünk?

-Most hirtelen egy vicces sztori jutott eszembe, amikor a mi osztályunkra fogták, hogy valaki ellopott CD-eket a tanároktól, ezért aznap 5-ig tartottak minket a teremben, hogy kiderítsék, ki is volt a tettes. Mivel nem engedték még azt sem, hogy kimenjünk vásárolni,

hisz nagyon éhesek voltunk, Csongvay Szilárd (Csonti) édesanyja hozott nekünk kifliket a Timkóból.

-Mi a legnagyobb hülyeség, amit csináltál az elmúlt négy évben?

-Az egyik osztálytársamnak a többiek kieszelték egy meglepetésbulit, melyet a Shivában tartottunk. Viszont osztálytársaim engem nem értesítettek afelől, hogy ez meglepetés lesz, ezért én lelkesen odamentem hozzá és elmondtam, hogy hol és mikor lesz a “meglepetésbuli”. Gondolhatjátok, hogy az osztálytársaim hogyan reagáltak le...

-Hol folytatod tanulmányaid?

-Én a Sapientián szeretnék továbbtanulni.

-Mik a céljaid a jövőre nézve?

-Igazából a matematika-informatika-mechanika szakon gondolkodom, de a dobolást sem szeretném abbahagyni.

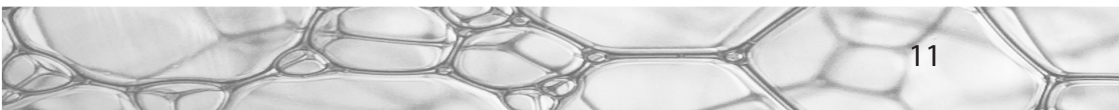
-Van-e valami tanácsod az új generációnak?

-Sok tevékenységen vegyenek részt, mivel nem nyílik majd mindig alkalmuk új dolgokat kipróbálni. De a tanulást se felejtsetek ki, hiszen ti vagytok a jövő.

-Négy év mottója esetleg? Ami végigkísért téged.

-“Az egyetem a legjobb dolog arra, hogy teljesen biztosak legyünk abban, hogy az ég világon fogalmunk sincs semmiről.”

Weinraub Dániel

dósa Apor (xll.d)

Apor, iskolánk legidősebb Gólyabál győztese lelkesen válaszolt kérdéseimre. Apor néha egyértelmű válaszokat adott, de mindig tudott társítani hozzá egy emléket, esetleg egy tapasztalatot. Aporról azt is tudjuk, hogy nagyon sok iskolai tevékenységen vett részt a négy év alatt.

-Az elmúlt négy év alatt milyen tapasztalatokat szereztél iskolánkban?

-Mebántam azokat a verekedéseket az elején. Inkább elkezdtem keresgélni a lányok között, és úgy érzem nem volt rossz ötlet.

-Ha most újra a 9. osztályba járnál, akkor mit csinálnál másként?

-Minden egyes iskolai rendezvényen kipróbálnám magam, mert mostanra megbántam, hogy nem mentem el minden tevékenységre.

-Mi volna a legemlékeztetőbb esemény ebben a négy évben?

-Különösen nincsen egy sem amit kiemelnék, de a táborokat említeném meg, melyeken sok hozzám hasonló emberrel voltam egybezárvva, és olyankor mindig megmutattuk, hogy mi miket is tudunk. Például a téli táborokban, mikor olyan jókat síztünk, vagy akár nyáron a métázás.

-Meg tudnád mondani, melyik volt a legnagyobb hülyeség amit elkövettél a bolyais éveidben?

-Egyik nap, amikor a sofőrvizsgára tanultam, nagyon fáradt voltam és éppen Benedek Zsolt tanár úr tartott nekünk történelem órát, és azt ismételte, hogy meg kell tanuljam a leckét, erre én odadobtam a kezébe a lapokat, amelyekről tanultam a vizsgára és azt mondtam neki : „Tanár úr tanulja meg maga ezt!”

-Hol folytatod tanulmányaid?

-(Aportól egy egyértelmű, könnyed választ kaptunk) Egyetemen!

-Mik a céljaid a jövőre nézve?

-“Minél több szabadidő, minél nagyobb anyagi kerettel”. Szabadidő alatt pedig azt értem, hogy azt csinálhassam, amit nagyon szeretek.

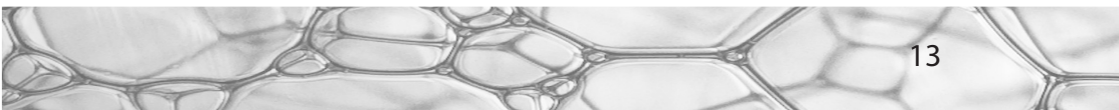
-Mit tanácsolnál az új generációnak?

-Egyértelműen azt mondom, hogy vegyenek részt minden iskolai rendezvényen, mert nem fogják megbánni, ha elmennek a tevékenységekre.

- Négy év mottója esetleg? Ami végigkísért téged a Bolyaiban.

-Kettőt is tudok mondani nektek. Az egyik a “Migiri” a másik pedig a “Sün” volna.

Weinraub Dániel

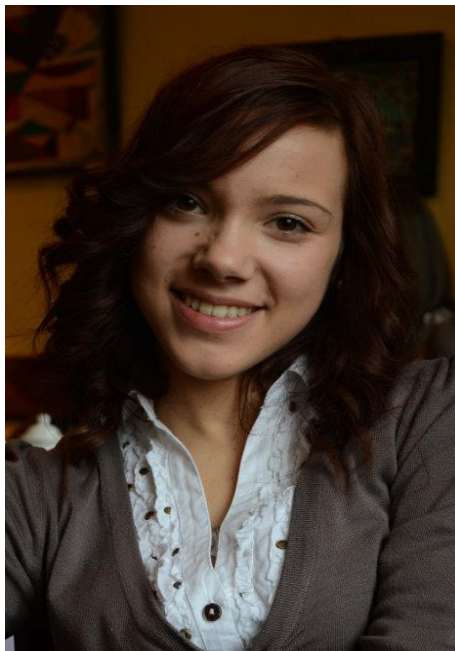

Csomboss Borbála A.K.A Maci (XII.A)

Erre az interjúra csak a nagyszünetben jutott idő. Mikor a XII.A-sok osztályába beléptem, Maci alias Csomboss Borbála, éppen teázgatott, gyorsan mellé ültem és faggatni kezdtem...

-Hogyan tekintesz az elmúlt négy évre?

-Nagyon élménydús volt számomra ez a négy év, de a sok tanulás kissé elnyomta az aktivitást. Nagyon jó volt látni az iskola evolúcióját, röviden ennyi.

-Mit csinálnál másképp, ha újra kilencedikes lennél?

-Mindent ugyanúgy csinálnék, talán lehet, hogy egy kicsit többet tanulnék (de hozzátette, hogy ez nem is olyan biztos).

-Mi lenne a tanácsod a kilencedikes diákok számára?

-Legyetek nagyon aktívak, mert a végen nem fogtok megbánni semmit.

-Mi volt a legnagyobb hülyeség, amit tettél az elmúlt években?

-Hát rengeteg hülyeséget csináltam, de ezek inkább maradjanak titokban (és hozzátette még, hogy majd egyszer, valamikor a távoli jövőben, beszámol nekünk ezekről a pikáns és nagyon érdekes részletekről is, de addig legyünk türelemmel).

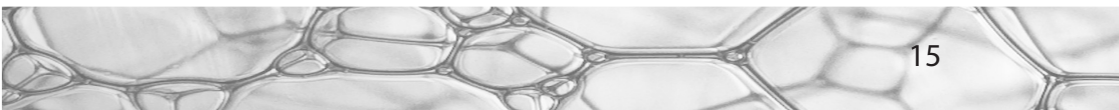
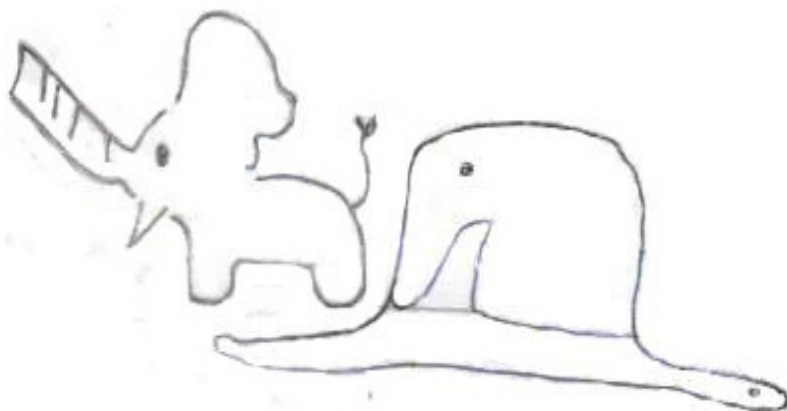
- Na és persze hova tovább?

-Mindenképpen tovább szeretnék tanulni, de még nem tudom, hogy hova szeretnék menni. Ahogy magamat ismerem, majd a legutolsó pillanatban eldöntöm. Valószínű, hogy médiával szeretnék foglalkozni, de többet nem árulok el.

-És mi volt a mottód, vagy mi a mottód??

-Csak egyszer vagy diák, ezért ki kell használni minden egyes pillanatot.

By SpongyaB.

máthé Nóra (XII.A)

Nórával már az interjú előtti napon beszélnem kellett ahhoz, hogy találjunk egy időpontot a határidőnaplójában, ami a másnapi 20 perces szünetre esett. Nóra boldogan fogadta azt a hírt, hogy vele fogok interjút készíteni. Vidáman fogadott másnap az osztályban.

-Milyen tapasztalatokat szereztél a nyolc év alatt, mert tudjuk, hogy ötödikes diákként kerültél az iskolába?

Nóra gondolkodás nélkül rávágta a választ:

-Nagyon sok program van amiben részt lehet venni, a programok színesek. A legjobb az, hogy mindenki kaphat magának egy olyan versenyt, ami biztosan érdekli.

-Miket tennél másképp ha újra mint egy ötödikes diák belépnél az iskola kapuján?

-Igazából semmit sem tennék másképp- e kijelentés után egy kisebb gondolkodási szünetet tartott és utána határozottan kijelentette, hogy mindent ugyanúgy csinálna ahogy eddig, talán többet tanulna egy kicsivel. a

-Mi a legjobb dolog, esemény, ami veled történt az iskolában?

-A legjobb dolog az volt, amikor kiharcoltuk, hogy mi rendezzük az Angol Ki Mit Tud-ot, mert addig mindig az E-sek szervezték még akkor is

ha nem ők nyertek. Így minket ért az a megtiszteltetés, hogy hosszú idő után mint A-sok megrendezhettük az Angol Ki Mit Tud-ot.

-Mi volt legnagyobb csínytevésed ?

Nóra ezen a kérdésen egy kicsit többet elidőzött és utána elkezdett nevetni, hogy miért, azt sajnos nem osztotta meg velem azzal az indokkal, hogy az nem ide való, de utána kijelentette:

-Igazából nem volt semmi tűrhetetlen dolog.

-Hogyan tovább?

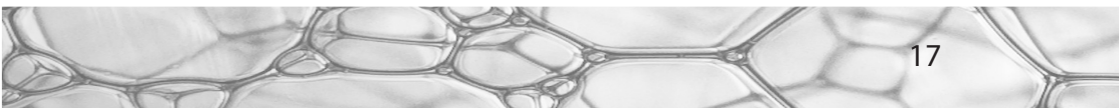
-Kolozsváron akarom folytatni tanulmányaimat. Ötödikes korom óta tanár akarok lenni, pontosabban francia-angol szakos tanár. Kolozsváron szeretném elvégezni az egyetemet, de mesterizni Angliában szeretnék.

Miután elhangzott a válasza megkérdeztem, hogy tud-e jól farciául. Erre meglepő választ kaptam, tudniillik Nóra német nyelvet tanul már régóta, de meg fog tanulni franciául minél hamarabb.

Az utolsó kérdésem az volt, hogy mit tanácsol az újoncoknak?

-Az a legjobb ha belemásztok mindenbe, az ember legyen tevékeny és csináljon valamit ebben a négy évben. Járjatok versenyekre, írjatok a Tentamenbe, legyetek DSz tagok és rádiósok!

Klász Bea

Gáspár Szilveszter (XII.B)

-Mit mondanál az elmúlt négy évről, ha összegezned kéne?

Nagyon jó volt. kilencedikben jöttem ide, ennek köszönhetően nagyon jó benyomást tett rám a bolyais élet. Egyből felkeltették az érdeklődésemet az iskolán belüli "intézmények" (sulirádió, Tentamen, BDSz stb.), és ütöttük le egymást az évfolyamon, hogy mindegyikünk bekerüljön valamelyikbe. Emlékszem, kilencedikben akkor is feljöttem volna a suliba, ha két tányért összeütöttek volna.

Én mindegyikbe csatlakoztam, de ahogy telt az idő, a lelkesedés elhalványult, tizenegyedikekre szinte már nem érdekelt minket semmi, beállt egyfajta passzivitás, ami szerintem részben a tanárokkal való rossz kapcsolatnak köszönhető. Most így tizenkettedik végén is nehéznek érzem az elválást a Bolyaitól, de ha kilencedik végén fejeződött volna be, kész katasztrófának éreztem volna.

-Mit változtatnál a sulin?

Szerintem egy iskola jósága nem abban rejlik, hogy milyen színű a csempé a fürdőszobában, hanem az embereken. Volt diákok szerint is hígult a diákság. Amikor kilencedikes voltam, akkor a tizenkettedikesek példamutatóak voltak számunkra, törődtek velünk, segítettek beilleszkedni. Lehet mi is ezt tesszük tudat alatt, csak én nem érzem, de ha most így van velünk, mi lesz a mostani kilencedikesekkel, ha tizenkettedikesek lesznek?!

- Mit bántál meg? Mit csinálnál másként?

Többet tanultam volna. Így XII. vége felé jöttem rá, hogy összehozhattam volna egy jobb médiát, mert a mostanival eléggé bajos az életem.

- Melyik a kedvenc sulibüféd?

Mindig hozok tízórait, sohasem vásárolok.

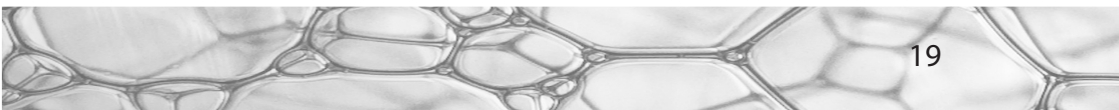
- Melyik a legvadabb dolog, amit a suliban csináltál?

X. elején ránk jött a padlás-mánia, mindenképp fel akartunk jutni oda, de az be volt zárva kétszáz lakattal és még négyszáz láncsal. Valami kis lyuk volt rajta, de nem mertük megkockáztatni, eléggé veszélyes lett volna. Hogy a kulcsot megszerezzük odamentünk a takarítónénihez, hogy valamelyikünk véletlenül feldobta a tornacuccát, és le kellene hozni onnan. A kedves hölgy ide is adta egy nagy kulcscsomóval együtt, amelyen rajta volt a díszterem, a padlás, a pince és a Bolyai utca felőli kijárat kulcsa is. Egy ilyen értéktárgy birtokában lenni nagy dolog volt, így úgy határoztunk, hogy lemásoljuk. Le is mentünk a főtérre, de ott az egyik kulcsosról kiderült, hogy meghalt, a másik meg bezárt, szóval így jártunk, visszavittük a csomót a takarítónéninek.

- Mit üzensz a következő generációknak?

Hogy szedjék össze magukat... Nem mutattam követendő példát a suliban, így nem is várhatom el másoktól, hogy jók legyenek.

Gáspárik Janka

-Mit csinálnál másképp?

Minden úgy volt jó, ahogy történt. Attól, ami akkor történt lettem azzá, (többek közt) ami most vagyok, és most nem gondolhatok régi döntések megváltoztatására, mert azon döntések miatt gondolkozok most én úgy, hogy esetleg megváltoztatnám őket. Fontos volt viszont tényleg aktív döntéseket hozni. Ott lenni, jól szórakozni, érezni, hogy helyed van abban az épületben.

-Legemléltésreméltóbb esemény?

Ha itt most történetre van szükség, akkor két olyat fogok megemlíteni, ami benne van a top-nemtudomhányban. Egyik az iskolában történt, 12.-ben. Megszerveztük, majd lebonyolítottuk a gólyabált, és láttuk, hogy jó. Hasznosan, könnyedén és szórakoztatóan töltötte ki az érettségi előtti szabad lélegzetvételt.

A Fél-sziget Fesztiválon szervezett tentamenes civilfalus aktivitás volt a másik felejthetetlen élmény. Kivittük a tapasztalatot az iskola épületéből, és akkor éreztük először azt, hogy mennyire egységes az élet, ha az ember mindennapjainak minden zegzugában megpróbál jól szórakozni. Magáról az „1 cikk, 1 sör” aktivitásról már sokan hallottak biztos. Ha jól tudom, akkor távozásunk óta minden évben képviseltétek a folyóiratot a Maros mellett. Tartsátok meg a jó szokást!

-Hogyan folytattad?

Líceum után következtek az első egyetemista évek, és nem tudom, hogy kell-e részletezni azt, hogy mennyit segítettek az iskolában tanultak

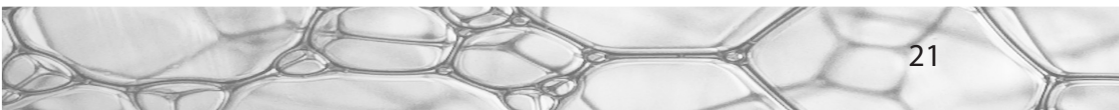
ezután. A józan gondolkodásmód mellett a különböző versenyeken, projekteken, kirándulásokon szerzett ismeretségek, melyek addig más városok tapasztalatát jelentették, összegyűltek az egyetemközpontokba. Az új világomba való beilleszkedéshez elengedhetetlen előnnyel bírt az a sok jó ember, akik otthonossá tették az indulást, majd mindent, ami az új életet jelentette.

-Tentamen?

9. osztályban szerkesztgettünk. Válaszoltunk a hirdetésekre, és részt vettünk a munkában, amibe nem volt túl nagy beleszólásunk. Bevezetődünk, és az jó volt, meg kellett is. 10.-ben, amikor a régi szerkesztőség befejezte a munkálatokat, úgy nézett ki, hogy a Tentamen megint feledésbe merül, de a „megváltás” kívülről érkezett. Jó barátunk és öregdiák, Gál Sándor megvette nekünk a Tentamen.ro domain-t, új talajt adva a lábunk alá, amin valamiért (senki nem tudja, hogy gyűltünk mi igazából össze) mi elindultunk.

Elkezdünk a honlap szerkesztését, megszületett az első design, és a Tentamen elkezdett formát öltetni. Lassan. Webszerkesztő híján blogként indítottuk útjára az oldalt, szerkesztettük a cikkeket, de hamar rá kellett jöjjünk arra, hogy a Tentamennek talán inkább hivatása a kézzelfoghatóság. A manapságnak az internetközpontúsága ellenére is úgy döntöttünk, hogy a blog mellett folyóiratot is nyomtatunk. Elkészült az első példány, és azt jobb volt kézben tartani, mint bármennyit kattintgatni azon a fekete-sárga honlapon. A blogot sajnos lassan ellepték a vírusok, majd le is kellett zárni ezek miatt, de addigra már az ugyancsak fekete-sárga folyóiratot még kettő követte a polcokon. A folyóirat maradt és működött. Jó érzés tud lenni a csoport munkájának babérjait lapozgatni.

A kézzelfoghatóság előnye a hangulat, amit a kézbenfogás okoz. Ez a hangulat vezetett embereket körünkbe, irányított minket mindenféle részvételbe. Pólókat nyomtattunk, matricákat készítettünk, plakátokat ragasztgattunk, tombolát és versenyeket rendeztünk, élveztük a

gyűléseket, elmentünk a Fél-szigetre, gólyabálókra, szalagavatókra és talán a 12. végeztével eljutottunk oda, hogy a Tentamen részévé vált annak, amit a Bolyai jelent.

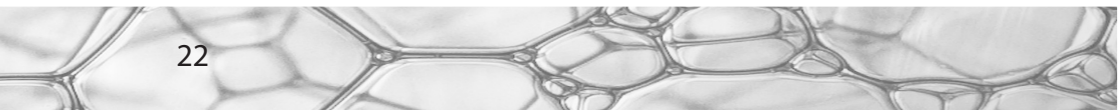
Mi azóta elmentünk, a vezetőséget átadtuk a fiatalabb veteránoknak, és hátradóltunk ülő alkalmatosságainkban figyelni a folytatódást.

Fontos volt a vezetőség tudatos cseréje, nem engedhettük meg, hogy a Tentamen utódok híján megint elenyésszen. Eszter megtanult tördelni, és borítókkal szórakozni, Tünde megkapta Lacitól az ostort, és a feladatokat, és így tovább. Az image maradt, az ötlet ott volt, de a kezünk már nem. Ezek után csak annyit mondhattunk: folytassátok a Tentament.

-Mottó?

Lehet, hogy akkortájt ez így nem volt megfogalmazva, de lényegében így szólt az, ami engem akkor motivált: az iskola, és minden ami ott történik az élet nagy egységének a része, és falai nem képzeletbeli határ, ami elválasztja a szabadidődet a kötelességeidről. Ígyis-úgyis a nagyegység visz minket tovább kalandjainkban, tehát használjuk ki az egészet, amit kapunk, és érezzük magunkat jól az élet minden zegzugában.

Szabó Johanna

Henter Zorán bemutatkozik

Henter Zorán (X.F)

Valószínűleg kevesen vannak, akik még nem ismerik Henter Zoránt, a mi újdonsült DSZ-elnökünket, aki nagyon szívesen fordítja idejét a diákélet felpozíciójára, így nem meglepő, hogy interjút is nagyon szívesen adott.

Mikor is fordult meg a fejében, hogy jelentkezzen az elnökségre? Először azt felelte „Tusványoson.” Majd válaszát kibővítette, miszerint tényleg a nyári vakáció alatt, amikor több időt töltött a mostani tizenkettedikesekkel.

Ha már eljutottunk a tizenkettedikesekhez, megkérdeztem tőle, ki az a személy, akire felnéz az „elődök” közül. „Csak egy embert említhetek meg?” –Lehet ilyen kérdésre nemet válaszolni? Hát persze hogy végül több név is elhangzott. Először is a „kis XII.A-s csoport” említette meg: Lokodi Katit, Máthé Nórát, Lukács Rékát, valamint Hampel Boglárkát. Azért emelte ki az ács munkásságát, mivel szerintük ők voltak azok, akik mindig mindenhol ott voltak, és csináltak valamit (persze csakis jót). Emellett Gáspár Szísi neve hangzott el: rá felnéz úgy a DSZ-en belüli, mint azon kívüli munkássága miatt.

Elnökünk szerint az embereket jobban kéne érdekelje a diákság jövője, hiszen, az ő érdekük is, hogy ne teljen el minden hét a monoton, megszokott ritmusban. Zorán, a DSZ tagjaival karöltve azt tűzte ki célul, hogy megmozgassák a diáksereget, megfűszerezik mindennapjainkat, valamint színes, új ötletekkel és programokkal teszik emlékeztetővé líceumi éveinket.

Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint a legújabb megmozdulás, a BDSzerda? Helyet adva egy kis reklámnak, Zorán megnyugtatóan, hogy ezentúl minden szerdán számíthatunk egy apró figyelemfelhívó akcióra. Bevallotta, hogy amellett, hogy elviselhetővé tegyék a hét talán legkibíráthatatlanabb napját (mert ugye ilyenkor már mind ki vagyunk dőlve, pedig még a hét fele hátra van), az is a céljuk, hogy felhívják mindenki figyelmét a diákszövetségre, hogy senkinek se tűnjön úgy, hogy nem csinálnak semmit. (Persze, azért ennél nagyobb dolgokra is számíthatunk majd az év folyamán.)

És végül az utolsó kérdés: Mi az, amit mindenképpen meg szeretnél tenni még a licista éveid alatt a Bolyaiban?

„Létre szeretnék hozni egy olyan hagyományt/szokást, amit még sok évvel a végzésem után is követni fognak, és amely a nevemet hordja maga után.”

Szép tervek Zorán, mi pedig sok szerencsét kívánunk hozzá!

Gáll Anna

Általános Ki mit Tud – Elővágató

Megmérettetés.

Kiválasztódás.

A golyabál után líceumunk friss generációjának újabb lehetősége nyílt megmérettetni magát. November 17-én a kilencedikesek 22 (!) csapata mérte össze... valamijét – hogy komolytalanságát, humorérzékét, türelmét, világhírű-festmények-modernkori-elnevezési-tehetségét, vagy hogyan-ne-szólaljunk-meg-impró-közbeni-képességét? Ezekről inkább meséljenek a képek. A héttagú zsűri (Heten, mint a gonoszok!) és a X.A osztály mégis azt a hat csapatot választotta ki, amelyek általános műveltségben, kreativitásban, lélekjelenlétben (és szerencsében) a leginkább jeleskedtek. A 212 feladatból álló kérdőív témakörei a következők voltak: irodalom, sport, tudományok, vallások, mindennapjaink, művészetek, földrajz, történelem, valamint kreativitási feladatok. A döntőről a Tentamen következő számában olvashattok, addig is annyit elárulok, hogy az Általános Ki Mit Tud az előző évektől eltérően, idén egy kevésbé megszokott formát ölt, ugyanis fő témája a sci-fi lesz.

A versenyzőknek sikeres elmélyülést és felkészülést kívánunk!

És most jöjjenek...

AMIKRŐL MI NEM TUDTUNK:

Nevezd meg a következő műveket, alkotójukat:

Claude Monet – Impresszió, a felkelő nap: CSÓNAKÁZZUNK

Da Vinci – Sziklás Madonna: PIKNIKEZÉS ANYÁVAL A SÖTÉTBEN

Pablo Picasso – Zokogó nő: A CSÚNYA BÁCSI

A diszkoszvető: VIGYÁZZ, MERT MEGDOBLAK!

Laokoon szoborcsoport: FAROKKÍGYÓ; 69

Da Vinci lószobra: A NAGY LÓ

Bernini – Szt. Teréz extázisa: ELFOLYOK A NAPFÉNYBEN; AZ ANYGYALOK BULIBAN; A HALÁL

Hogy hívták azt a francia szobrászművészt, aki a népszerű A gondolkodó nevű szobrot alkotta? LŐ GONDOLKODÓ

Kit tartanak a rock 'n' roll nagymamájának? IRMA NÉNIT

Mi a címe Adolf Hitler kétkötetes művének, melyet a „náciizmus bibliájának” is

tartanak? CODE CIVIL (polgári törvénykönyv) ; DEUTSCHLAND ÜBERALL

Mi az omnibusz? TAXI; EMBER ÁLTAL HÚZOTT SZEKÉR

Mi a vasparipa? MOTORKERÉKPÁR; TRÓJAI LÓ

Mi ez: filozofikus tartalmú, háromsoros japán versforma? HAJKÍÚRÓ

Mikor vált függetlenné India? TEGNAP

Mi történt Waterloo-nál 1815-ben? CSATA

Sorold fel Pablo Picasso összes nevét (20 db)! EGY, KETTŐ, HÁROM, NÉGY, ÖT, HAT, HÉT, NYOLC, KILENC, TÍZ, TIZENEGY, TIZENKETTŐ, TIZENHÁROM, TIZENNÉGY, TIZENÖT, TIZENHAT, TIZENHÉT, TIZENNYOLC, TIZENKILENC, HÚSZ
Nevezd meg az impresszionizmus egy fontos képviselőjét! ÉN

Barokk fő jellemzője: VAK DÍSZÍTÉS

Milyen hangszeren játszott Louis Armstrong? FURUJA; SZAXOFON

Mely országokon halad át az Egyenlítő? NEM ROMÁNIA, NEM ÉSZAKI- ÉS DÉLI SARK, NEM GRÖNLANDON (Köszönjük az infót!)

Mongólia fővárosa? MONGOLAND

Hány évszak van a mérsékelt övezetben? KETTŐ

Hogy hívták Petőfi feleségét? PETŐFINÉ

Melyik mű tekinthető az utolsó lovagregénynek? AVATAR

Hogy hívák egy szerző halála után kiadott művét? ÚGY HÍVÁK, HOGY „SZERZŐ HALÁLA UTÁN KIADOTT MŰ”.

Milyen jelzővel illeti a szaknyelv a bennszülött amerikai indiánok ősi művészetét? VAD

Melyik a kakukktojás, miért? Szophoklész, Euklidész, Euripidész, Aiszkülosz
SZOPHOKLÉSZ - MERT Ő NEM ISTEN

ERUPIDÉSZ - MERT OLYAN NINCS

Melyik az a film, melynek egy részét 2010-ben Marosvásárhelyen forgatták?
BORAT; „A FŐTÉREN MÉG A HAVAT IS FÚJTÁK AZZAL A GÉPPEL”

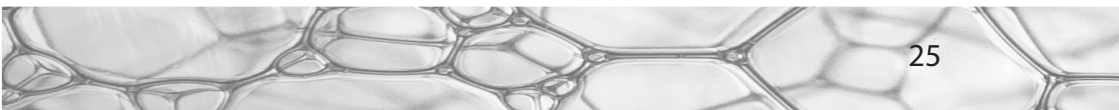
Miért kell Jancsinak bűjdosnia Petőfi Sándor János vitéz c. művében? MERT
ELVESZÍTETTE A GAZDÁJA JOGAIT

Ki volt Kálvin János? AZ, AKI TÉRDEN ANNYIT IMÁDKOZOTT, HOGY KIKOPOTT
A TÉRDÉNEK A HELYE.

Nevezd meg a három ősatyát! FÖLD, VÍZ, LEVEGŐ

Sorolj fel három női teniszezőt! „SZŐKÉK, BARNA A BŐRÜK ÉS RÖVID A
SZOKNYÁJUK...MEG FEHÉR”

Sorolj fel görög isteneket! AQUAMAN – VÍZISTEN

Melyik kisepikai műfaj megteremtéséhez fűződik Örkény István neve?

GROTESZK NOVELLA

Mi a góré? NAGYMENŐ , FŐNÖK (14 alkalommal); FŐNÖK A
ROMABARÁTOKNÁL; CIGÁNY NAGYFŐNÖK, AKI MERCEDESBE JÁR ÉS
PÉNZZEL ALSZIK

Mit jelen a nirvana szó? ÖNGYILKOSSÁG

Ki volt Mata Hari? NAGY K....A

Sorold fel az alábbi sportágak egy-egy híres képviselőjét: KERÉKPÁR: JAKAB
BARNA

Sí: JAKAB BARNA

Végezetül pedig a legkreatívabb narancsbemutató:

MARSLAKÓNAK

Kedves Marslakó,

Tudd meg, hogy mi a jó!

Ezt hoz a Télapó,

Télen, mikor hull a hó.

Lírai rész – NAGYON MERÉSZ.

Délen valán kecsesen, édesen és narancs
menzi gurul félelmében, hogy ő lesz ma a lunch.

Következnek a rövid mondatok

- a narancs illatok:

Bódit. Altat. Ébreszt. Csábít. - chuwbakka!

Hódít. Szólít. Gyógyít. Kábít – tralala-u-a-a!

Jöhet a narancs – erotika,
Mindörökké Afrika!

Rostos leveit izzad,

Érezd, akard, nyaljad!

Kíváncsú teste domború,

Ha nem kószolod szomorú...

Ne légy olyan idegen,

Egyed a narancsot velem!

(Panna, Johanna, Beáta, János)

NINCS AKI HÜVÖSEN SZERETI

“Esküszöm Joe, a nyomunkban vannak. Felsorakoztatnak a falnál és... [fegyver hangjainak imitációja- szerzői megjegyzés] a zsaruk két női hullát találnak, elvisznek a hullaházba, s levetkőztetnek... engem meg megöl a szégyen.” – mondja Geraldine zaklatottan, összevissza pakolászva az ágyon szétterített bőröndbe. Ez egyike azon poénoknak, amiktől röhögő görcsöt kap a néző és már-már nevetéstől könnyes szemekkel veri az előtte ülő székét. Viszont az is megesik, hogy a szőrös mellkas, cérnavékony, harisnyába tuskolt lábak és igencsak férfiasan összekócolt haj együttes képe már kiváltotta az előbb említett reakciót. A Kányádi Szilárd rendezésében műsorra tűzött darab a sokak számára ismerős Van aki forrón szereti (Some like it hot) 1959-es film színpadi adaptációja a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház deszkáin. A film napjainkban már a klasszikusok közé sorolható, melynek kétségtelenül egyik meghatározó oka a főszereplők gondos és találó kiválasztása: Tony Curtis, Jack Lennon és Marilyn Monroe (ezt a sorrendet követve a Nemzeti Színház előadásában: Bányai Kelemen Barna, Bartha László Zsolt és Nagy Dorottya). Az alapjában komikus történet feledhetetlen élménnyé válik a humor és a fantasztikus színészi játék körítésében.

“El kell tűnnünk. Szakállat növeszthetnénk./- El is tűnünk, de megborotválkozunk.” Ez lesz a sorsa két szerencsétlen zenésznek, az 1929-es szesztilalom idején, kik csak egy kis pénzt igyekeznek összekaparni, hogy megadhassák adósságaikat, és Joe szenvedélyének élve fogadhassanak a biztosan befutó lóra – Isten Nyilára. Csakhogy teljesen véletlenül belecsöppennek a tejes cseberbe, azaz Specc Kolombo, egyetemet végzett maffiózó ügykedésébe. Az egyetlen út az életben maradáshoz pedig az, ha csatlakoznak egy Floridába tartó női zenekarhoz... viszont ehhez borotválkozni kell.

Függöny lebber itt, ajtó csapódik ott, autó gurul be, fegyver dördül, muzsikaszó hangzik fel és mindvégig forgószínpad váltogatja a történet helyszíneit. Mindezek tökéletesen fölidézik a húszas, harmincas évek

Amerikáját, melynek köszönhetően az előadás igencsak eltérő a színház eddigi repertoárjában szereplő daraboktól. S hogy mi az üzenet, a mondanivaló, a magasröptű gondolat? Hát éppen arról van szó, hogy nincs.

Kányádi zenés vígjátéka majdnem hibátlanul feleleveníti a film mozzanatait, ám ettől még tartogat meglepetéseket azok számára is, akik már legalább negyvenszer átrágták magukat a moziverzión.

“ Most kéne abbahagyni, elfutni, elrohanni... “

Erdélyi Krisztina

Sporthírek

Kézilabda

Megkezdődött a bajnokság! A Bolyai kézilabda csapata sikeresen vette az első akadályt, és nyertesen került ki az idei év első meccséből!

Ha szereted a kihívásokat, és úgy érzed, benned van az erő, csatlakozz te is!

Hétfőn és kedden délután 3 órától várunk a Bolyai tornacsarnokában!

Horváth Bea

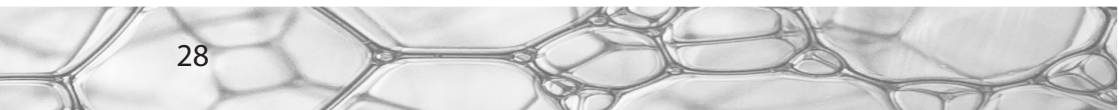
Kosárlabda

Szeretsz sportolni? Esetleg a kosárlabdázás az egyik kedvenc sportod?

Akkor ne lustálkodj, hanem irány a tornacsarnok, minden szerdán délután háromtól edzések Jakab Barna tanár úrral. A lánycsapatok

iskolák közötti bajnoksága februárban kezdődik, a bolyais fiúk viszont már lejátszották, és meg is nyerték első meccsüket. Ha szeretsz kosarazni, sportolni akkor ne habozz: gyere és találkozzunk a tornacsarnokban minden héten szerdán háromtól.

Klós Bea

ZeneZakuszká

Tyúk vagy tojás, avagy a zene vagy a ritmus volt előbb? Számtalan feltevés közül mégis a „nem-léteznek-egymás-nélkül” elmélet tűnt a legmeggyőzőbbnek. Habár a zene azon dolgok közé tartozik, amelyeknek keletkezéséről mit sem tudunk, fejlődését több korszakon át is követhetjük.

Vágott szemű, „made in china” feliratról ismert barátainké volt (s még ma is) a legrégebbi a világ zenekultúrái közül. Linglun bölcs készítette el az első hangsort csodamadarainak köszönhetően (ez persze vitatható). Nagy népszerűségnek örvendtek a dobok, fuvolák, oboák, valamint a kin, cse és cseng nevű hangszerek. Kinek van türelme és ideje (lehetőleg jó sok), gazdag zeneelméleti irodalmuk után nézhet a Lu-csu-csan-kaó (A zene könyveinek kritikai vizsgálata) című könyvben.

De ha már a kínai zene szokatlan, „túl finom” európai fülünknek, mit mondhatnánk az ajtónyekergésre emlékeztető indiai melódiákról? A negyedhanglépésekkel díszített – ide-oda csúszkáló - dallam aratta a babérokat arrafelé, főleg szitárral (ami – bármily meglepő – egy hangszer) kísér(t)ve.

Míg az indiai és kínai kultúrában a zene elszakíthatatlan velejárója a tánc volt, a görög művészetekben a zene a költészet, drámák, vallási szertartások vagy olimpiai játékok aláfestéseként szolgált. A zene már akkor (!!!!) az általános műveltség (!) része volt. A görög mitológiában Orfeuszt tartják a zene istenének, aki sziklákat táncoltatott, és folyókat stoppolt. Szintén hozzá köthetjük a líra (innen jön a magyar óráról ismeretes „lírai” kifejezés) feltalálását és tökéletesítését (gyengébbek és matekesek kedvéért: líra = húrok + rúd + üreges test = ókori zeneketyere). A görög zeneelmélet alapvető fontosságú a későbbi korok szempontjából. Sajnos nem maradt fenn sok zenei „cucc” (emlék), de akadnak utalások képzőművészeti alkotásokon (festmények, vázák stb.). Az európai zene első írott emléke Szeikilosz sírfelirata, melyet halott feleségének dedikált (a kottaképet és a szöveget lásd valahol itt, de a Youtube-on meghallgathatod a Song of Seikilos szövegre kattintva)

keresve).

Így telt hát a zene gyerekkora. Kijárta a bölcsit, az óvodát és iskolát, de már akkor is a mindennapi élet elengedhetetlen része volt.

Márton Panna

Filmajánló

2011 egy fényes év volt a filmek számára. Ezek közül két igazán kiváló alkotást mutatunk be nektek. Az egyik a *The Tree Of Life* (Az Élet Fája) című művészfilm, mely Arany Pálma Díjat nyert, és mely egy igazi amerikai, lírai film. A történet valójában egy emlék, mely egy férfi (Sean Penn) elméjében felcsillan, testvére halála miatt. Az emlék a gyerekkorát idézi, amikor egy texasi kertvárosban élt édesapjával (Brad Pitt), édesanyjával (Jessica Chastain) és két testvérével. A filmet Terrence Malick írta és rendezte, kinek a célja az volt, hogy feltegyen bizonyos kérdéseket, melyekre a nézőnek saját magának kell válaszolnia. Szóval itt most nem a „mit”, hanem a „hogyan” érvényesül.

A második pedig már egy humorban gazdag, szellemes film, melynek címe *Horrible Bosses* (Förtelmes Főnökök). Véleményem szerint, ha ki szeretnétek kapcsolódni, esetleg egy jót szeretnétek szórakozni, akkor érdemes ezt a filmet megnézni. Egy egyedi történetről van szó. Nick (Jason Bateman), Kurt (Jason Sudeikis) és Dale (Charlie Day) a három jóbarát, akik már „torkig” vannak a főnökeikkel, egy igencsak merész ötlettel állnak elő, melyet mindenféle módon véghez próbálnak vinni. Viszont a dolgok jól összekuszálódnak, és nem minden megy a terv szerint. A rendező, Seth Gordon filmjével mosolyt csal majd az iskolai napokba.

Weinraub Dániel

Életmódok

A „virággyermek” korszaka

Hideg, zord téli napok... Miről álmodozunk ilyenkor? Gondoljunk csak egy kiadós nyári zenefesztiválra! És mi az én javaslatom?

Woodstock Music and Arts Festival.

Pontosabban az első Woodstock Music and Arts Festival, az 1969-ben megrendezett. Gyere! Egy kis Jimi Hendrix, Janis Joplin, Joe Cocker, Santana, és még más zenészek... Na, indulsz!?

Itt vagyunk 1969 augusztusában, egy esős hétfvén. Tömeg, tömeg, tömeg, több mint 500 000 ember engedi beszippantani magát a fesztivál által. Hosszú hajukat lengetik a zene ritmusára, nadrágjuk szárát már rég beborította a sár, de nem törődnek ilyen apróságokkal, virágmintás öltözetük elfeledteti a zord időjárást, farmerük szakadt, és békeászlókat lengetnek, miközben békére, toleranciára, szabad gondolkodásmódra, és szerelemre esküdnek. De kik is ezek a lázadó fiatalok, akik a hatvanas, hetvenes évek hevében új eszméket hirdetve meg akarták változtatni a világot? A „virággyermek” hippiknek nevezték magukat. A hippikultúra a hatvanas, hetvenes években élte virágkorát. Az Egyesült Államokból indulva, az egész világot meghódította, fiatalok ezrei hagyták

el otthonukat, hippie csoportokhoz csatlakozva, hogy megízleljék a szabadság édes ízét. Lázadó, dolgozni és a társadalomba beilleszkedni nem akaró, anarchiára vágyó fiatalok egy csoportja, akik az elidegenedett fogyasztói társadalom ellen szövetkeztek. Egy családként éltek, gyermekeiket együtt nevelték, az összes férfi az apa, az összes nő az anya szerepét töltötte be.

A béke híveiként nem nézték jó szemmel az ágyú robbanását, fegyverek elsütését, ezért az akkoriban zajló vietnami háborút elleneztek, nem voltak hajlandók országaikat képviselve harcolni. Ehelyett zenés tüntetéseket, szabadtéri fesztiválokat rendeztek. Az első ilyen fesztivál a Human Be-In nevet viselte, és 1968-ban rendezték meg a San Franciscó-i Golden Gate parkban. És mi lett az eredménye ennek a Human Be-In nevezetű fesztiválnak? Még több fesztivál! A woodstocki fesztivál (ami sokak számára a kor szubkultúráját szimbolizálta), Summer of love... csupán két név a sok közül.

Napjainkban már alig hallani hippie csoportulásokról, a béke és a változtatás vágyának kábult füstjében ülő emberek mentalitása elhalványult, hippik jöttek, hippik mentek, és a mai generációk többségének nem jelentenek mást, mint egy csoport színes, kopott, virágba burkolózott emberke, békejeleket mutogatva, pedig vagy hatással voltak a mai társadalomra.

Mondd, lettél volna a korszak lázadó fiataljainak egyike?

Fülöp Dia

Képek for-
rasa: Barry
Miles
"Hippik" c.
könyve.

Egy perc irodalom

“Mi az, mi embert boldoggá tehetne
Kincs, hír, gyönyör?”

Esszé a boldogságról

Ahogy egy infós mondaná, a boldogság egy olyan változó, amely az Élet nevű programban rengetegszer vesz fel más és más értéket.

Magyarázat: Életünk során, ahogy nőünk, öregedünk, és egyre jobban és jobban tapasztaljuk a sivár földi életet, mindig más és más tesz boldoggá. Létezik pillanatnyi boldogság és konstans, azaz örök boldogság. A pillanatnyi boldogság annyiban boldogabb mint a konstans, hogy nem tud megbántani... Pillanatnyi boldogságot okozhat, ha nyerünk a lottón, veszünk egy szép autót, ha bulizunk egy nagyot, vagy akár a reggeli kávénk is. De ezek mind elmúlnak, vagy megunjuk őket.

Mint említettem, a boldogság egy változó, mely minden személy egyéni programjában különböző értékeket vesz fel, ezért csak a saját konstans változómról tudok beszélni.

Számomra e változó értéke “Kinga”. Ez az érték nem szám, nem betűsor, hanem egy mátrix, amelyben rengeteg érzélem tölt be külön-külön helyeket, meghatározva egész programom, és minden “nap” nevű alprogramom. Ő miatta ébredek, azon vágy vezet ki a házból, hátha láthatom őt, és azért fekszem le, hogy vele álmodjak.

Infós létemre így határoznám meg. Aki nem, nyomjon kontrol+ F9- et és futtassa le a programot.

L'amore come una spirale
Come? Perché? Non so che cosa è successo.
Io sto sola, con i miei pensieri.
Oggi ti ho visto...
I tuoi occhi azzurri grandi, il sorriso aperto.
Ora già non mi sento sola.
Stiamo parlando ed ecco il mondo è più allegro,
Io sono contenta, tutti sono contenti, il sole
È più luminoso, le nuvole non ci sono.
E ora sto pensando, questo in realtà è vero?
O è l'amore?
L'amore è come un fiore, un pranzo, un amico,
uno scoiattolo e una cosa triste.
L'amore è una cosa triste, triste...
Perché lui non mi ama.
Ora sto sola e aspetto il nostro prossimo incontro.
Come? Perché? Non so che cosa è successo...

Farkas Nóra

Pályázati felhívás

“One seconds notice...

Hűvös, eső illatú reggel... Sejtelmes félhomály... A vonat megállíthatatlanul robog velem, ki tudja, hová... Egy helyre, melyet csak hírből ismerek... Kilő a szürke, megszokott állomásból, és rohan megállíthatatlanul. Tétova lábakkal ugrok az ingatag földre. Az ismeretlen körülzibong, és megkavar az új képek forgataga, görcsösen kapaszkodom abba a néhány képbe, dologba, mely még ismerős... Arcok, emlékek, néhány barát. Mit keresek itt? A néhány összekötő kapocs: az álmok, érzelmek és vágy egy szebb jövőre... Mind remény, ábránd. Elég ez? 150 ember közt hirtelen elönt a magány, a tétovázás.

Egy dallam csendül, és magával ragad. A zene a vérünkből szól, és egy akkord mindnyájunkban visszhangra talál. A semmi, az ismeretlen lassanként kirajzolódik, elkülönül, az élet, az én és a mi pedig új formákat ölt. Jó ez, feldobó, és megnyugtató. Egy új világban, új emberként, és mégis én... A régi árnyak megtörnek, átszillan rajtuk a környező mosolyáradat. A néhány fájó emléket, röpké kellemetlenséget elsodorja a körülöttem tomboló érzésáradat... mindenki önmaga lehet... nincsenek titkok, félelmek, előítéletek. Mindenki várja, hogy elfogadjon és elfogadtasson. Itt nem kell valaki másnak lenni, csak lenni kell, annak, aki vagy.

A hangulat hamar magával sodor. A motor felpörög, és vele együtt lassanként mi is, és együtt suhanunk végig egy álmon, megosztva egymással mindent... mindent... Sorra maradnak mögöttünk tájak, emlékek, élmények, találkozások... És a szebbnél szebb helyek eltörpülnek amellet, ami bennünk zajlik. Győr, Pécs, Kecskemét, Miskolc, Eger, Bugac, Sopron, Mohács, Tihany, Esztergom, és ki tudná még mindet felsorolni, mind otthonunkká válnak, és szálak kötnek minket minden kis helyszínhez. Együtt evezünk, szemben az árral, az örvényeket kerülgetve, s ha

beborulunk, hát közel a part, és nem vagyunk egyedül.

Észveszejtően gyorsan telnek a napok, és több minden történik, mint máskor évek alatt. S hogy egymás számára mivé lettünk, az felfoghatatlan szinte még számunkra is. És az a dallam folyton zeng, bővül, gazdagodik.

S a jóhoz oly könnyen alkalmazkodva, a kellemeset oly könnyen megszokva, álmunkban lassan feledjük a valót, már-már azt vesszük képzeletszámba. De ott lebeg felettünk kegyetlenül az idő.

Az utolsó kép amelyet engedtem felcsillanni, egy kopár, visszhangzó tornaterem.

Valahol, valakik a napot várják felkelni, a Dunánál. Körben ülnek valakik. Arcok, akiket régről ismerek. Talán soha nem is ismertem senki mást. Most mindenesetre csak ők vannak már. Ismét félhomály. És rezeg a levegő attól az egyetlen dallamtól. Búcsúzunk. Búcsúzunk, és magunkat hagyjuk hátra, de tudjuk, nem szabad visszanézni... A látás homályosodik, s ami azután jött, arra fátyol borul. Néhány ölelés melege, néhány könny pár jóbarát arcáról, aki nem szégyell sírni... Testvérek közt vagyunk... Még a bátyámat is itt hagyom, aki magányos szívének oly odaadó figyelmével kísért minket hosszan az álmon... Gyorsan, el innen, még egy perc, és végleg meggondolom magam...

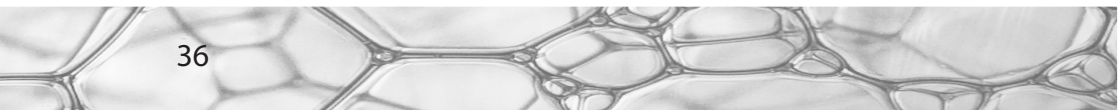
Egy trabant visz minket... nagyvárosi forgalom... Aztán semmi...

Egy vonatülésen ébredek... Hosszú álomból, melynek csak az érzése maradt... És éveknek tűnik, mi tovatelt azóta...

Még mindig bennem él... És egyetlen szó zeng kristálytisztán, elnyomva mindent: Visszatérni.

Bethlen G. “

Helyszíni tudósítónkat olvashattátok, amint megosztja saját élményeit, mit jelentett neki a Rákóczi. Köszönjük G... De ez még messze nem

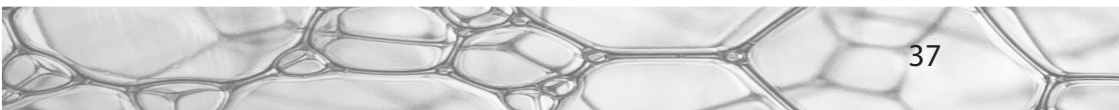
minden. Régi barátom egy nagyon szívmengető, helyenként nyálas oldaláról közelítette meg a felejthetetlen élmények e kavalkádját, a maga stílusában, de én túlmutatnék ezen, egy konkrétabb oldalra rávilágítva, kissé kézzel foghatóbb szemszögből közelítve a dolgokat. Kielégítő élményekben részesülhet itt bárki bármilyen érdeklődési körből, ha fontos neki nyelve, kultúrája, nemzete, érdeklődő, szeret utazni, szívesen köt új kapcsolatokat, és nem sajnál pár óra munkát egy pályamű megírására, melyben bizonyítja egészséges világnézeteit. Az életre szóló élmények és kapcsolatok garantáltak. Garanciapapírt igény szerint, a pályázat sikeres megírása után szerkesztőségünknel lehet felvenni.

Mi az ajánlat? Utazd körbe Magyarországot ingyen, bérmentve. Vegyél részt válogatott programokon, érdekesítő előadásoktól elkezdve, meghitt beszélgetéseken keresztül a kenuzásig, íjászig, lovaglásig, közös borozásokkal egybekötve Magyarország legnevesebb borvidékein, tanulva, ismerkedve, feltöltődve, és életfogytiglan tartó barátságokat kötve. Mit kell tenned ezért? Megírni és postázni egy legfeljebb 3 oldalas pályaművet, és kedvező elbírálás esetén élvezni a tábort anélkül, hogy másokat ebben gátolnál, ismerkedni, beszélgetni, megosztani saját tapasztalataidat. Magadat adni. Mindenki maga döntsön, ez könnyű-e vagy nehéz. Egy élet, egy világ forog kockán. Elfogadod a kihívást? Megismered, vagy lemondasz róla? A döntés rajtad áll. Gondold meg.

Ha felkeltette az érdeklődésedet, a részleteket megtalálod a <http://www.rakoczialapitvany.hu/hu/node/1160> weboldalon.

Ez volt mára a pályázati tudósításunk, bővebb versenyinformációkkal az általános kimittud kapcsán íródott exkluzív jelentésünk szolgál. További sikeres napokat.

R Lény

Van-e vagy nincs sütnivalónk?

Akkor szoktuk mondani, hogy 'nincs sütnivalója', ha valaki híján van az értelemnek. A mondás eredetét Nyugat-Dunántúlon kell keresnünk, ugyanis itt sütnivalónak nevezték a kenyér elkészítéséhez használt alapanyagot, ami korpát és teljes kiőrlésű gabonalisztet tartalmazott. Úgy gondolom, összefüggésbe hozhatjuk a szó eredeti jelentését a napjainkban használt jelentéssel, ugyanis agyunk alapvető táplálékáról van szó, a szénhidrátokról.

Szinte hihetetlen, hogy agyunk testtömegünk 2%-át teszi ki, mégis ez egyik legösszetettebb szervünk.

Iskolaidőben gondolom bárki örül a friss, fogékony agynak. Nem hiányzik órák ideje alatt a lehangoltság, ásítózás vagy esetleg álmoságérzet(bár gyakran tapasztalható).

A napot ébredéssel kezdjük, ezzel mindenki így van(remélem). Kora reggel jól jön egy kis friss levegő és friss víz a gyors éberséghez.

Ha a napod legnagyobb tévedését akarod elkövetni, akkor ne reggelizz.

Ha étvágytalanságot érzel reggel, akkor az csak azért van, mert előző este vacsoráztál, ezen pedig változtathatsz.

A jó reggeli még akkor is segíthet, ha bal lábbal keltél fel.

Mit együnk, és mit ne együnk reggel?

Attól függ hova indulsz: ha kaszálni mész rétre, akkor a szalonnát tudom ajánlani vöröshagymával, ha pedig a Bolyaiba vezet utad, mindenképp valami másra lesz szükséged.

Az agy elsődleges energiaforrása a glükóz. Szőlőt mindenképp egyél reggel vagy szüneten. A szőlőcukor javítja a memória működését. Hatása gyors, de csupán egy óráig tart. Valami még kellene reggelire... A méz fokozza az agy teljesítőképességét, és energiát is ad. Jóval hamarabb felszívódik, mint a csoki, így lehet, okosabb dolog lenne ezt fogyasztani. De a csoki témába inkább nem mélyülök bele, óriási a csokirajongók tábor. Hogy miért?

Az első dolog, amit csokievés közben észrevehetünk az az, hogy nagyon finom.

Mint más édességek is, serkenti a szervezetben az endorfinok

felszabadulását – a 'boldogsághormonokról' beszélek. Tehát stresszoldó és boldogságérzetet keltő hatása is van.

Igen, ez elég jól jön iskolaidőben...(annak akit a sulis nem dob fel kellőképpen)

De a csoki jó tulajdonságai a banánra is jellemzőek(nem a formai tulajdonságok), így ha már az utolsó tábla csokit is elvették előled, vegyél banánt.

Hosszútávú tanuláshoz a legjobb az áfonya és a citrom a magas C-vitamin és mangán tartalmuk miatt.

Ha nagyon sokat kell tanulj és kevés az idő – ez pedig igen gyakran előfordul -, akkor ananászra van szükség. Az ananászban szerotonin is található, amelynek hiánya ingerlékenységet és agresszivitást okoz.

Továbbá, ha gyakran stresszesnek érzed magad, ezen könnyen segít a szezám. A stresszhormonok termelődése elhasználja a szervezeted magnézium-tartalékait, amitől csökken a stressztűrő képességed.

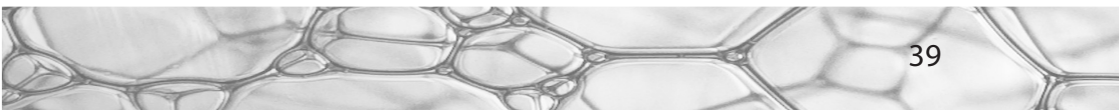
Ha a hosszútávú memóriád szeretnéd frissíteni, próbálj meg minél több színes gyümölcsöt enni, ezek antioxidáns-tartalma különös segítség lehet.

Bizony sok kicsi sokra megy. Soha ne értékeld le ezeket az apró dolgokat, mert ezek a legnagyobb pácból is kihúzhatnak.

Na és a legfontosabb... Víz, víz és harmadszor is víz! Ha fáradt vagy, ha tompának érzed magad, ennek leggyakoribb oka a vízhiány. A jó 'sütnivalóhoz' nélkülözhetetlen a friss víz, amit nem helyettesíthet sem kávé, sem forrócsoki, sem tea, sem üdítő, még csak energiatital sem.

Szóval az már nem kérdés, hogy szükséges-e a reggeli, azon kell elgondolkodni, hogy mit érdemes hamuban sült pogácsa gyanánt magunkkal venni.

(Na ebből most már válassza csak ki mindenki a magáét tetszés szerint)

xii.-es osztálybe mutatkozók

XII. A

Nem könnyű feladat ám szalagavatóra szöveget írni! Eleinte pislogtunk is egymásra hosszasan, azt hümmögve, hogy: „Mit lehetne írni?”. De biztos módszerünkhöz folyamodtunk: közösen megszavaztuk, hogy nem kéne engedni, hogy pont egy ilyesfajta probléma fogjon ki rajtunk.

Egyértelmű, hogy az osztálynak közösen kell megbeszélnie, hogy mi legyen benne. Persze, nem akarjuk összecsapni, de semmiképp nem untathatjuk drága szüleinket és tanárainkat, így néhány bekezdésbe bele kell sűríteni azt, amit osztályközösségünkről elmondanánk.

Sejtelmünk sincs róla, mit szeretnénk belefoglalni, azonban egy dologban rögtön megegyezhetünk: „Legyen kreatív!” Ja, és jellemeznie kell az osztályt, ez biztos.

Mivel természettudományok profil vagyunk, könnyű volna megcsillogtatni sok év alatt szerzett bio-tudásunkat, és rögtön ábrázolhatnánk az osztályt úgy, mint az emberi test. A fejet képezik azok, akik mindig átgondoltan szervezték össze a csapatot és osztották le a feladatokat. Ha valamibe belefogtunk, a segítő kezek nem tétlenkedtek. És persze a lábak, akik végkimerülésig rohangásztak elintéznivalók után. Ez így mindenkit magába foglal... És jól is hangzik, nemde?

Várjunk csak, mégsem lesz jó. Cseppet sem igaz, hogy a suliról elsőre az anatómiakönyv jut eszünkbe. Végül is mitől volt olyan színes és pörgős ez a líceumi időszak? Csakis a szervezkedésre gondolhatunk. Inkább ezekről kellene írunk. Alig lett vége a nagyszerű „Kreatív Kommunikációs Versenynek”, már az „Angol Ki Mit Tud?” megszervezésén törtük a fejünket, a „Kémia Ki Mit Tud?” is rendkívüli reakciósebességgel ment végbe, na meg a gólyabálba is belekotárkodtunk. Nos, ez így egész jó szöveg lenne, nem?

Hé, egy pillanat! Hol marad a dolog vicces oldala? Ugye nem akarjuk az osztályunkat egy kéregszáraz, humortalan társaságként bemutatni? Milyen jó volt minden fontos vagy éppen teljesen közömbös eseményt megtapsolni, de csakis „Két nagy taps!”-sal. Na jó, bevalljuk, ez nem teljesen eredeti ötletünk, ezt inkább ne is foglaljuk bele. Viszont

azok a bizonyos belső poénok... Bizony, csak mi értjük, miért van az, hogy ebben a pillanatban is mindannyiunkat harsány nevetés fojtogat, ha azt halljuk: „Biz’isten!” vagy, hogy „Semmi sem biztos, csak az biztos, hogy nem biztos, hogy holnap lesz tanítás.”, meg „Az agykéreg az az agynak a kérge”. Ezzel csak egy a gond. Nincs értelme annak, hogy míg mi a színpadon kuncogunk, addig mindenki más értetlenül néz össze, miközben egy morajló „Haaaah???” hangzik. Hisz csak mi tudjuk, mennyi idétlenkedés kellett ahhoz, hogy a legnehezebb órákon is az élet napos oldalát láthassuk.

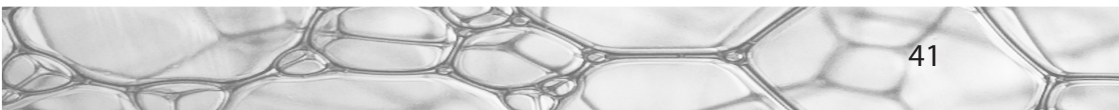
Tehát erről sem írhatunk a szalagavatóra. A közhelyek persze már szóba sem jöhetnek. Mert hát kit érdekel az, hogy „Sok kis ember jó helyen is elfér.” vagyis izé... Szóval nem, nem kéne ilyesmiket beleírni.

Most már biztosan mindenki számára szembetűnő, hogy a szövegből nincs még egyetlen mondatunk sem! No de az a szerencse, hogy még van időnk. „Fel a fejfel, ki a mellel!” Leadjuk majd holnap!

XII. B

Mi, akik már évek óta a világhírű matematikus iskolájában kovácsolódunk egy erős, összetartó közösséggé, csak most érezzük igazán, hogy az elmúlt négy év közös emlékei mennyire mély nyomokat ejtenek miokardiumunk felszínén. Ahogy átéltük a múltban a tizenkettedikesektől való búcsúzkodás keserűségét, úgy most mi szembesülünk a végzősök vállaira roskadó terhekkel és a vissza - visszatérő emlékekkel. Tudjuk, hogy csak hónapok választanak el mindnyájunkat az utolsó osziórától.

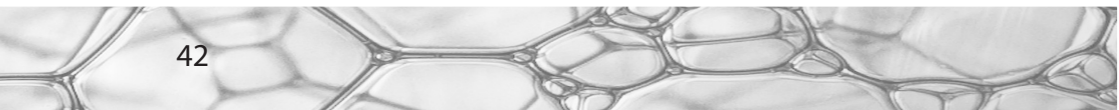
Nehéz az emlékeink kavalkádjából kiragadnunk egyet-egyét, mégis megpróbálunk felidézni néhányat a legkedvesebbek közül. Mintha csak ma lett volna, hogy a troposzférában tartózkodó légtömegekből kicsapódó vízcseppek hullása alatt félénken besétáltunk az ismeretlen szféra rejtelseibe. Így indult el lassacskán osztályunk hajója a relatívan hosszú, nehézségekkel teli ismeretszerzés óceánján. Vitorlásunk előrehaladtával lassacskán egy szoros, szétbonthatatlan kötelék alakult ki közöttünk, kis golyák között, melynek kialakulásában

részt vett a diktatórikus rendszert bevezető Hajdú Zoltán flottatengernagy is. E kötelékre talán nincs is megfelelő kifejezés, ami a magyar anyanyelvünket ékesítené. Admirálisunk irányítása alatt részt vehettünk első tengerbiológusi bevetésünkön, amelyen megfigyelte és elemezte matrózai viselkedését. A következő évben a szürke, tanulással – 28 atmoszféra nyomással – préselt mindennapjaink mellett részt vettünk egy gulyásfőző versenyen, több kiránduláson, sátrazáson, ahol különböző csapatépítő játékokban leltük örömünket. Ünnepekkor az osztályközösség együtt lépett fel a líceum dísztermében, és különböző előadásokkal, produkciókkal szórakoztattuk a nagyérdeműt. Líceumi éveink következő állomásán alkalmunk nyílt megszervezni a “Kémia Ki Mit Tud” vetélkedőt, részt vettünk a zalaegerszegi cserediák programban, és szakosztály lévén különböző környezetvédelmi versenyeken kiválóan szerepeltünk. Végül kikötöttünk utolsó évünk partjainál, melyben eltöprengünk az elmúlt évek hipertenziós fizikaóráin, a szemmozgató izmainkat megdolgoztató matekórákon, az ózmium nehézségű kémiaórákon, és nem utolsó sorban a szimpatikus, ám idegrendszerünket kimerítő biológiaóráinkon.

Most pedig itt ülünk rendszertelenül összehúzódó szívkamrákkal közöttetek, és átérezzük ennek az eseménynek a fontosságát, szépségét és mély üzenetét. A szalag, mint szimbólum, egyrészt elválaszt minket, végzős diákokat a gyermekkortól, a felejthetetlen diák évektől, másrészt örök időkre összeköt egy- egy osztályt, az iskola fészket elhagyni készülő tanulókat egymással, és a Bolyaival egyaránt, hisz páratlan gyerek-, illetve kamaszkort nyújtott számunkra. Kiváltság volt itt felnőni, beteljesülni, mindnyájan büszkén mondhatjuk, hogy bolyaisként léptük át a felnőttkor küszöbét.

XII.E

Mivel a matematika- informatika intenzív angol szakleírás fölöttébb szűkszavú, osztályunk lényege pedig igencsak komplex, három tétellel szeretnénk az esetleges hiányokat pótolni:

1. Profilunknak megfelelően a történelem óra volt a kedvencünk. Impresszionista szemlélet alakította három perces bemutatóinkat, amikor az időpillanat kitágítása igenis sikerült nekünk. Arany szabállyá vált, hogy egy mű nem attól romantikus, hogy van benne ellentét, valamint az, hogy a ház a limes(z)től nem dől össze. Fizika óráink visszatérő motívuma Geréb felelése. Kedvenc idézetünk: „ Haló, haló, lucika, te gonosz leánygyermek, figyelj rám! “, mottóink pedig: „Szia világ!”
2. Az évek során osztályunk érdekes pályát írt le: Gólyabálunkon tagadhatatlan felkészültségünknek köszönhetően mi lettünk a legviccesebb osztály. Tizedikben az Általános Ki Mit Tud a spontaneitás szervezete, a *szabista* diktatúrának ekkor sikerült hatalomra jutnia. Utóirat: azóta is küzdünk ellene. Közös kirándulásaink alkalmával a szórakozás mellett kreativitásunk nyelvújításban mutatkozott meg (lásd: „ocsmi”). Budapesten Szetty révén átértelmeződött Esti Kornél villamosutazása, a Kutatók Éjszakájának fénypontja pedig a Láthatatlan Kiállítás lett. De ezt a kedves közönség mind nem értheti.
3. A teljesség igényével azoknak az embereknek a tulajdonságai következnek, akik az előbbi inkoherens szövegrész történéseinek részesei voltak: főszakácsok, táncoslábúak, dalospacsirták, irodalmárok, fizika táborosok és matekesek, sítáborosok, focisták, szívtiprók, designerek, művész lelkek, a lég szerelmesei, csokiimádók, szervezők, donisok, fodrászok és partyarcok, hulibulisok, Fodor Ákos-rajongók, Comenius-osok.

A változatos személyiségek közötti szintézis azonban létrejött. Most már úgy létezünk egymás mellett, hogy néha sikerül egyetérteni. A mindennapok nehézségei fölé emelkedve fiatalos lendülettel alakígtattuk sorsunkat. Bár már a hideg is kiráz a „Mi lesz ha nagy lesz?” kérdéstől, szívünk mélyén érezzük, hogy nem elégszünk meg az átlagossal, a gépiessel, hanem valami többet, valami teljesebbet akarunk. Szabó Lőrinc szavaival élve: „Zenét, zenét akarok! A

tenger élet ritmusát, eleven véred /piros ütemét!/Nem versek csinált
muzsikáját,/szabályosan billegő jambusokat, útált/émelygést, tengeri
betegséget:/élet zenéjét, ritmusok életét! ”

XII. F

MZ kapitány, végtelen nagy szeretettel jelentjük, a fedélzeten jelen van megfelelően felszerelt 29 F-es diák. 27 lány, 2 fiú. A két fiúról szóló jelentésünk a következő: Megtanulták, bár Hugh Laurie szerint „a lányok bonyolultak, a hozzájuk járó utasítás 800 oldal, amiből hiányzik 4 fejezet, rosszul van fordítva, és alig érthető”, ők mégis képesek voltak négy kemény évet lehúzni az F-es lányok mellett. Továbbá megemlítenénk, MZ kapitány, annak ellenére, hogy teljes kisebbséget képviselnek, sikerült példás módon eligazodniuk a bábeli zűrzavarban, a női szeszélyek szenvedő alanyaiként teljesítették a szárazföldi küldetést. Bebizonyították, hogy az afrikai hőségben képesek levetközni előítéleteiket, valamint az északi pólus leghidegebb térségein magukra öltetni egy végtelen terjedelmű türelmet és nyugalmat. A lányok és fiúk, kikerülve a barlanghasonlatból, elmerülve a társadalom problémáiban, törökellenes csatákban, barangolva a közetek, ars poeticák között, és az Avon folyó partján a kozmetikum katalógusokat böngészve a lányok nőiesebbé, a fiúk férfiasabbá váltak. Stopperórával mérték az időt, az mégis lejárt, s ők még futnának együtt 50 métereket kósza kalandorokként. Elvesztődtek a részletekben, majd megtaláltattak. A cél érdekében áldoztak, és örültek, ha magasabb csúcsokra tudtak zászlót tűzni. S bár erről szólt küldetésük, mégsem ez számított. A pihenőkön szívesebben kacagtak együtt a túlfűtött és kantinszagú menedékházban, minthogy hazatértek volna a meleg paplanjaik alá. A viták, hápogások, ábrándos szép napok, táncok, vakációk, kirándulások mind-mind közelebb hozták egymáshoz a 29 F-est. Volt, hogy versenyt futottak a homokban egymással, de együtt hemperegtek a búzásban, és jó volt megpihenni Borszék gyógyító vizeinél, mert tudták, nem előzik ki egymást.

MZ kapitány, az osztály üzeni: „készen állunk a hajóútra, együtt, át a világóceánon!”

Tudósítás élesben (folytatás)

Ééééé IGEN!!!

Egyenesen az EU fővárosból érkezett legfrissebb értesítések szerint Románia legjobb fordítója a Juvenus Translatores versenyben tőlünk kerül ki. Kiss Anna XI.H-s diák vitte el a pálmát, így Forgó Erika tanárnő kíséretében kalandos Bruxellesi utazásra készülődik. Az érdeklődőknek azt is megsúgjuk, hogy Anna már nem először jut el Bruxellesbe, és mellékfoglalkozását tekintve Rákóczis.

Utazásáról való újabb hírekkel még jelentkezünk.

Megkezdődött az Oldtitan business szimuláció világbajnoksága. Egy bolyais csapat is bele veti magát az üzletbe...

Az oldtitan EB első fordulója a vége felé közeledik. Hány csapatunk indulhat vajon a következő körre?

Több felől is érkeznek hírek a készülődő Rákóczis pályamunkákról, de még mindig nem késő elkezdeni... Vajon hány erdélyi helyet sikerül megpályáznuk iskolánk tanulóinak?

Nem utolsó sorban pedig, újabb, közel 300 diákunk lett nagykorúsítva, bár a szervező 11.-es évfolyam szervezőit a rohanás- bolondulásban már közel az agyбай kerülgeti. Azért mégis kitörő lelkesedéssel vetették magukat az események sűrűjébe jónéhányan, és nekik is bőven kijutott az élményekből.

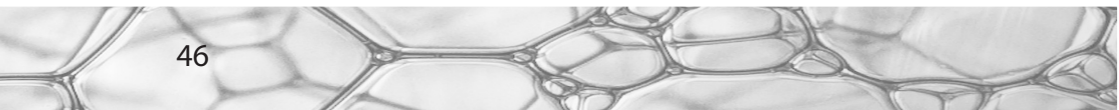
Főszerkesztő: Duka Eszter, Márton András

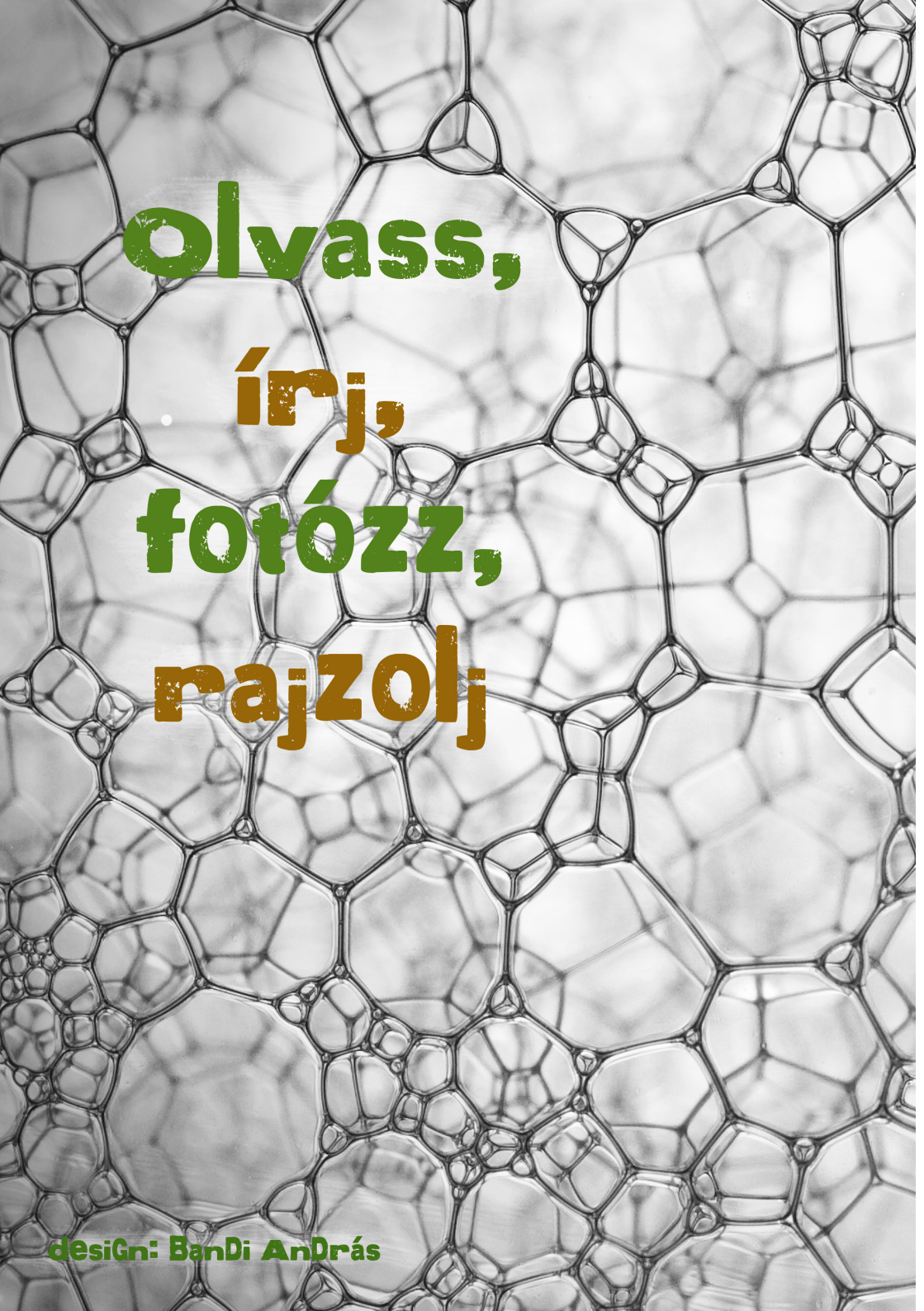
Korrektúra: Kiss Anna, Gáll Anna

Design, tördelés, borítóterv: Bandi András

Szerkesztők: Nagy Hilda, Gáspárik Janka,
Kiss Anna, Erdélyi Krisztina, Máté Péter, Páll
Katinka, Farkas Nóra, Benkő Beatrix,
Berekméri Evelin, Weinraub Dániel, Fülöp
Diana, Horváth Bea, Klósz Bea, Gáll Anna,
Márton Panna, Orosz Bettina, Szabó Johanna,
Simon Lilla

Fényképekkel elláttak: Bandi András, Bota
Dalma, Berekméri Evelin

The background of the entire image is a grayscale micrograph showing a dense network of plant cells. The cells are mostly polygonal in shape, with thick, dark cell walls and lighter, translucent interiors. They are packed closely together, creating a complex, honeycomb-like pattern that fills the entire frame.

olvass,

írj,

fotózz,

rajzolj

desiGn: BanDi AnDrás